

El Sínode de Bisbes

Romà Casanova, bisbe de Vic

Estem immersits en el Sínode Diocesà. Malgrat les dificultats dels temps que vivim, un nombre significatiu de grups sinodals d'arreu de la diòcesi van fent el camí que els és propi, tot seguint l'itinerari marcat. Tanmateix, donat el llarg període de pandèmia que ens ha impedit la normalitat, la cronologia d'aquest esdeveniment s'allarga un any. Per la qual cosa, a partir del propinent mes de setembre ens abocarem a les fases de l'Església i de la missió. Els grups sinodals —tant els que han pogut continuar la feina, com els que reiniciaran les seves trobades i els que es puguin crear de nou— tindran de temps fins als mesos de febrer i març per a concloure la seva tasca i presentar les seves propostes a la Comissió del Sínode, la qual, recollint el que s'haurà treballat en els grups sinodals, prepararà l'*Instrumentum laboris* per a l'Assemblea Sinodal.

Aquesta coincidència dels dos camins sinodals no pren res al nostre Sínode sinó que l'enriqueix

Aquest camí sinodal es troba amb un altre a nivell de l'Església universal. El sant pare Francesc ha convocat el Sínode de Bisbes per a l'octubre de l'any 2023, amb un tema fonamental per a l'Església en el tercer mil·lenni: «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió». Però, encara que sigui bàsicament una reunió de bisbes d'arreu del món a Roma, és voluntat del Papa que se celebri abans en totes les Esglésies particulars, també en la nostra. Això ens demana que la Jornada Diocesana i Dia de la Catedral que celebrem cada any a principis de setembre, la unim a la celebració de l'obertura diocesana del Sínode de Bisbes el diumenge 17 d'octubre, amb una jornada que inclourà, al matí, una vivència

de testimonis, reflexió i pregària sobre la comunió, la participació i la missió, com a experiència del camí sinodal de l'Església; i, a la tarda, a les cinc, la celebració eucarística a la catedral. I una segona cosa que se'ns demana és estudiar en els àmbits de comunió, tant parroquials com arxiprestals i diocesans, els qüestionaris que arribaran a les diòcesis.

Aquesta coincidència dels dos camins sinodals no pren res al nostre *Sínode per l'esperança* sinó que encara l'enriqueix; i, a més, ens ratifica en la necessitat de fer-lo de la millor manera possible, en l'escolta de l'Esperit Sant i en la urgència d'avançar més i més en la sinodalitat pròpia de l'Església. No oblidem que no som sinodals perquè celebrem el Sínode Diocesà, sinó que el celebrem perquè som sinodals. Aquest és l'ADN propi del que és veritablement cristià i eclesial.

